

მე მოველ

ძირფასო, ძვირფასო, ბედი ჰკლავს ჩემს სხეულს,
თვალეებში ყორნების მქენჯნიან კლანჭები.
ამირანს მიჯაჭვულს და მგოსანს წაქცეულს
ვიღაც ფრთებს მიკვეცავს... აჰა, ვიტანჯები!
ამაოდ მომესმის დედოფალთ გროვიდან
ძახილი უცნობი, მსუბუქი, ცისმარი:
"მე მოვალ და მრავალ ყვავილებს მოვიტან.
მე მოვალ, მე მოვალ, მე მოვალ – სიზმარი!"